

Ordinis Carmelitarum Prouinciæ
Bethicæ.

1.09

- 1 *Eme*, & *Rme Dñe*. **T**ametſi ſatis, ſuper-
que in præteritis
ſcriptis comprobata videatur nullitas controuerſæ electionis, ob
reſiſtentiam, quam contra ſe habet in pluribus, tum Sacrorum
Canonum, tum Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Regularum
Ordinis, nihilominus vt ad aliquas difficultates inter informan-
dum audiâs, plenius occurramus, iterum ſupplicamus EE.PP.,
vt infra dicenda benignè dignentur animaduertere.
- 2 Et in primis patentiffimam nullitatem, quæ reſultat ex coarctatione electionis ad certas designatas Perſonas, quæ cum repugnet omnimoda libertati volitæ in electionibus à Sac. Canonibus, eo ipſo nullitatem importat ſecutæ electionis, vt ſunt *Text. in cap. Cum terra 4. de elect.*, & *cap. ubi periculum S. Caterum eod. tit. in 6.*, & *Clem. ne Romanus pariter de elect.*, & *cum ceteris adduct. in Reſtr. pro antecedenti Congregatione S. Omnium Roderic. quaſt. can. 51. art. 11. lib. 2. Paſſarin. de elect. cap. 2. num. 12. Mattheucc. in Official. Cur. Eccleſ. cap. 18. nu. 2.*, apud quos reſolutiones Sac. Congregationis Pignattell. conſult. 77. uu. 9. tom. 10. Rot. deciſ. 65. nam. 6. part. 1., & deciſ. 279. num. 25., & ſeq. part. 9. recent. Tamque grauiter Sacri Canones exoſi ſunt huiusmodi reſtrictiones contrariæ libertati in electionibus, vt quæcumque conſuetudinem aliâs introductam, voluerint aboleri, & eſſe impræſcriptibilem, vt eſt in puncto *Text. in dicto cap. Cum Terra de elect.* ibi = *Præſcriptam conſuetudinis morbus irrepleti* = & rursus = *Præſcriptam conſuetudinis prauitatem ſancimus penitus abolendam* = & ibi plenè notat *Fagnan. num. 1. 12.* & *per tot. & ſignanter num. 7.*, vbi ex dictis verbis probat, ſublata eſſe etiam conſuetudinem immemorabilem.
- 3 Adhuc ad ſubſtinendam in præſenti caſu talem reſtrictionem plura ex aduerſo proponuntur, quæ tamèn maturè ponderata, nullo modo præbere potuerunt reſeſſum à Sacris Canonibus, nec actum adeo ab illis improbatum licitum reddere. Dùm enim, contenditur, quod non verificetur eadem reſtrictio, & reſpectiuè Sacrorum Canonum prohibitio, niſi quando facta ſit ad numerum trium dumtaxat; obſtat illico, quod huiusmodi opinio reiecta eſt non ſolum à grauiffimis DD., ſed etiam ab oraculo Sac. Congregationis, quæ aliâs declarauit in quocumque numero verificari poſſe eandem reſtrictionem, vt referunt *Mattheucc. in Official. Cur. Eccleſ. dicto cap. 18. ſub num. 2.*, & *Paſſarin.*

A

exad-

ex aduerso allegat. de elect. cap. 2. num. 26. & 27. ibi = Sacra Congregatio sub die 15. Octobris 1585. declarauit; quod non licet Generali N. proponere duos, tres, quatuor, decem, ex quibus vnus eligi possit Prouincialis, vel Prior = subditque Passarin. ibid. ita = In qua declaratione sumitur numerus determinatus pro indetermi- nato; & infinito, vt sit sensus, quod ad quemcumque numerum eligendorum nequit coarctari eligentium libertas; quia in quocumque numero fiat coarctatio, semper militat eadem ratio, quæ est violatio Iuris eligentium :

- 4 Substinet iterum Pars aduersa, quod hæc restrictio licita esse poterit ob potestatem, quam habet ea vtendi Reuerendissimus Generalis ex Constitutionibus Ordinis *part. 4. de elect. Prouincialis num. 2.*; vbi determinatur, quod nullus possit eligi in Prouincialem; nisi fuerit nominatus; & præsentatus Gremialibus Capituli à Priore Generali, vel eius Vicario de ipsius consensu, vt in *contrario præterito Restr. S. 36.*
- 5 Verum enim verò non regit, quod Constitutio dicto loco det facultatem vllam Reuerendissimo Generali electionem restringendi; Nam dat in littera solam facultatem nominandi, quæ stare potest sine restrictione, ita vt resoluatur in insinuationem, quam vocales sequi non teneantur. Aliàs enim haberetur expressa contradictio cum alijs partibus, & dispositionibus eardem Constitutionum, iuxta quas *part. 4. cap. 4. num. 9.* disponitur electores *iurare debere, quod secundum veritatem suæ conscientie eligent probiores, & magis idoneos seruata forma Sac. Concilij Trident.* Si autem possent à Generali coarctari ad eligendum hunc vel illum ab ipso nominatum, vel frustraneum euaderet hoc Iuramentum, vel præter eius legem eligere tenerentur non quem probiorem iudicarent, sed quem Generalis proposuisset.
- 6 Coarctatio item secumferret, vt à Generali non nominati, eligi non possent vllò modo, & sic induceretur respectu eorum, qui non sunt nominati priuatio vocis passiuæ, vt notarunt *Passarin. de elect. cap. 2. num. 26. ibi = Facit etiam iniuriam alijs, quos à voce passiuæ excludit sine causa rationabili = Barbos. de Iur. Eccles. v. 1. cap. 19. num. 233.* Hanc verò facultatem priuandi voce passiuæ in electionibus Patrem Generalem obtinere non legitur in Constitutionibus, nisi quatenus concurrant causæ expressæ *part. 5. cap. 7.* En igitur, quod ex hac quoque causa, admissio talis facultatis in P. Generali repugnaret cum alijs regulis Ordinis, & tamèn regula Iuris est, vt contradictio, & contrarietas in themate eiusdem dispositionis, regulæ, & Statuti quacumque possibili interpretatione vitetur ad *Text. in l. Non ad ea 89. ff. de condit. & demonstrat. l. Præcipitur 32. in fin. C. de appellat. Ros. de-*

dec. 31. n. 3. par. 3. recent. dec. 651. n. 22. coram Dunozett. Iun. 3

¶ dec. 13. n. 6. ad ornat. Card. de Luc. de donat.

7 Nè propterea tanta inducatur contrarietas cum ipsis Constitutionibus, neque tantus detur recessus à Sacris Canonibus, ea potius sequenda est interpretatio, quod facultas P. Generali in dicto *Capitulo 15. part. 4. num. 2.* attributa, intelligatur de nominatione *certi generis Personarum*, non verò de nominatione *certarum Personarum*, ut in præsentì factum fuit. Probatur hoc ex sensu ipso Constitutionum loco citato; nam addunt ulterius, quod in huiusmodi nominatione debet Generalis, *omnem adhibere diligentiam, ut veram, & certam habeat cognitionem omnium, & singulorum Magistrorum, aliorumque Grauiorum Patrum, cuiuscumque Prouinciæ*. Iam enim hic Constitutio respicit ad genus Personarum, non ad designatas personas, prout sunt *Magistri, vel alij Grauiores Patres, puta Priores, Dissinitores &c.* Dum itaque habuit quoque Constitutio eodem loco primarium intuitum, prouidendi Bono publico Religionis, & idè talem diligentiam Generali iniunxit, *ne contingat Reuerendissimum Patrem in huiusmodi nominatione digniores omittendo, minus dignos, ob non habitam debitam eorum notitiam CVM RELIGIONIS DETRIMENTO Gremialibus proponere*, ut sunt verba præcisa dicti *cap. 15. num. 2.*, sensus is esse debet, ut si queat importare restrictionem, illam inducat quoad certum genus personarum, cui verba magis conuenire videntur, & in quo magis prouideatur bono Publico Religionis; non quoad certas tantum personas, quæ potius opponitur bono Publico, cum in priuatis personis, magis operari possit affectus Superioris. Sic in puncto benè distinguit P. Lezzana satis conscius de potestate Generalis Carmelitarum, dum eius Socij munere fungebatur, licèt in contrarium malè allegatus, *quæst. moral. tom. 2. tit. Electio inter Regulares cap. 5. num. 224.* dum ad firmandam nullitatem restrictionis ad certas personas, distinguit cum nominatione certi generis, tradens *Est enim valde diuersa dispositio ab illa, qua restringitur Electio ad certum genus personarum. Siquidem in hac prouidetur bono Publico, quod efficacius promoueri potest à Gremialibus Capituli Prouincialis, si Desinitores, ex illis assumantur, vepotè qui velut prudentiores à Conuentibus directi fuerunt ad Capitalum. In illa verd sola consideratio priuatarum personarum videtur mouisse affectum illius Superioris, qui coarctat electionem, quod potius opponitur bono publico. Vnde non crediderim legitimam huiusmodi coarctationem.*

8 Euidèntissime talis fuisse sensus dictæ Constitutionis ostenditur ex inconcussa obseruantia, iuxta quam in quotquot Capitulis ha-

tenus in Ordine Carmelitarum celebratis interfuit ista P. Generalis nominatio, nusquam fuit cum vlla restrictione ad certas personas, extrà quas cadere non posset electio, sed tantummodo indicatiua certi generis Personarum, & plerumque *Magistrorum*, de quibus loquitur Textus Constitutionis. Ad suadendam hanc veritatem reuoluta fuerunt Acta Capitulorum, & compertum est tam in antiquis Capitulis, quàm in modernis, talem semper fuisse usum Generalium pro tempore, vt docemus per extractionem eorundem Actorum legitimè factam, quàm exhibemus *presenti num. 1.* & originaliter in manibus Eminentissimi Ponentis.

- 9 Concurrente hac consuetudine, & obseruantia longæua in actibus, quæ plerumque in omnibus Prouincijs quolibet triennio renouantur, & adeò firma, vt nullus penitus actus exhiberi queat, in quo contingerit nominatio certarum personarum vt hic; amplius dubitari nequit de sensu, in quem intelligenda sit Constitutio circa facultatem nominandi tributam Generali: Nam notorius est effectus huiusmodi obseruantie, quod ostendat præcisè quid in ea concessum, & dispositum sit, nec quid plus ex ea attributum censeatur, quam quod præferat eadem longæua, & nusquam interrupta obseruantia ad firmat. *decis. 59. num. 12. coram Mansica, decis. 7. num. 6. coram Cels. decis. 842. num. 12. coram Cerro, decis. 213. num. 14. & 15., decis. 610. num. 11. & 12., & decis. 760. num. 9. coram clar. mem. Card. Caprara;* Et attendenda tantò fortiùs est in terminis, de quibus agimus, hæc obseruantia, quia vt diximus, magis adhæret verbis ipsis Constitutionis, ac bono publico Religionis, & minorem importat recessum in re odiosa, qualis est restrictio contra naturalem eligentium libertatem, à dispositione Iuris Canonici, à quo vt minus recessum sit semper fieri debet interpretatio, cum illi imò conformis præsumi debeat qualibet dispositio, *Cyriac. controu. 385. num. 14. & 18. Rot. decis. 68. num. 5. coram Millin. decis. 494. num. 14. part. 18., decis. 165. num. 9. part. 19. recent. decis. 950. num. 16. & decis. 1147. num. 7. coram Emerix lun., & decis. 208. num. 38. coram clar. mem. Card. Caprara,* Et sine vlla difficultate, quia lex etiam est specialis totius Ordinis ædita in Capitulo Generali anni 1660. = *Quod Reuerendissimus Generalis, non possit in similibus Propositionibus, & nominationibus decernere contra consuetudinem* = Vnde neque poterat in presenti ab illa recedere, neque valet postquam ita tandiù seruatum, nouissimus actus substitueri, ex quo esset in facultatibus Generalis vti vel non vti tali potestate. Nam actus diuturno tempore seruati, & cum præmissis circumstantijs, quod magis adhæreant dispositioni Iuris, sen-

sentui Constitutionis, ac bono publico tribui amplius non debent facultati illos ita exercendi vel non, sed tribui debent præcisè necessitati, *Rot. decis. 212. num. 2.*, & *decis. 323. num. 4. coram Seraphin.*, & *decis. 139. num. 22. cum seqq. part. 17. rec.*

10 Quotiescumque igitur non competebat Reuerendissimo Generali, qui cum suis facultatibus deputavit Præsidentem Capituli Provincialis uti huiusmodi facultate electionem coarctandi ad certas Personas, quia ista non est facultas, quæ ei attributa fuit nominandi per Constitutiones Ordinis dicta *par. 4. cap. 15. num. 2.* tam de per se stabilis, & certa remaneret nullitas istius Electionis, ut ulterius progredi opus non foret. Sed adhuc ponderandum proponimus EE. PP., quod nequidem circa usum talis facultatis seruata esset forma præscripta per Constitutiones *loc. cit.* Ibi enim non remittitur arbitrio Generalis, nec Præsidis Capituli nominare absolutè has, vel illas Personas sed modus præscribitur, & forma istius Nominationis. Iuxta enim verba supra relata §. 7. omnem tenetur Generalis adhibere diligentiam, *ut ueram & certam habeat cognitionem omnium, & singulorum Magistrorum, aliorumque grauiorum Patrum* reddita ratione, *ne contingat in huiusmodi nominatione digniores omitendo, minus dignos cum Religionis detrimento proponere*; Circa verò huic modum, istamque formam dupliciter peccatum est; Nam spreta lege adhibendi iniunctam diligentiam delegata est facultas futuro Præsidi nominandi *QVOS LIBVERIT*, ut legitur *primo nostro Sum. num. 8. list. A.*, & Præsides utendo tali facultate digniores, omisit, & minus dignos, quod in Religionis vergit detrimentum, præcisè proposuit, itaut ex hoc ipso actus huiusmodi euaserit nullus per *Text. in l. cum hi §. Si Prætor ff. de Transact. Et l. qui Romæ §. Flauius ff. de verb. signif. Lezan. 10. 4. consult. 10. n. 15. cum sequen.*

11 Et quod verè electi non fuerint seu propositi Digniores, atque imò minus Digni, in hac temporis angustia adhuc docemus, ex quo inter ceteros fuit propositus *P. Idelphonsus de Leon*, qui erat vnus ex illis Religiosis, qui ob denegatam legitimo Superiori paritionem in Collegio S. Alberti fuerat excommunicatus, & tempore Electionis in carceribus d. Collegij reperiebatur adstrictus, nec tametsi ageret annos 66., ullum adhuc obtinuerat Officium in Religione. Item propositus fuit *P. Mureno*, qui tametsi sit probus Religiosus, non tamen huc vsque est Magister de numero; ideoque ad exclusionem tot aliorum, & Seniorum, & Magistrorum de numero, & qualificatorum proponi non poterat, quos haberi potuisse in nostra Prouincia nequidem credimus impugnandum. Non satisfecit proindè Constitutioni in hac par-

re demandanti præcisè dignorum propositionem, si palam est, quod, & minus dignos in adeo restricto numero sex Personarum proposuit, vt in terminis curandæ tantum dignioris electionis per Præsidentes benè explicat *Lezzan. d. tom. 2. tit. Electio inter Regulares cap. 3. num. signanter 155.*; vbi id confirmat ex dispositione Sac. Concilij, & Decretis Summorū Pontificum, necnon Constitutionibus Ordinis, concludens, quod non solum Electores debent eligere digniores, & magis idoneos, sed etiam id Electoribus debent præcipere Præsidentes, ac iurare se ita curaturos itaut tale iuramentum semper inclusum intelligatur in præcepto Præsidentis, etiamsi expressè non pronunciaretur atque vterius peccatum etiam est in ista nominatione contra Decretum vditum circa illam in Comitij Generalibus *anni 1704.*, in quibus agendo de nonnullis Capitulis authoritatis Reuerendissimi Generalis *num. 2.* expressè dispositum fuit ita = *Non nominentur eligendi in Prouinciales nisi de uoto Assistentium Generalium* = Quod tanè votum in præsentì adhibere nec a longè cogitatum est: Vnde etiam ob spretum tale decretum, quod legitur in actis *d. Capituli fol. 25. num. 2.*, & vim legis obtinet irrita fuit eadem Nominatio.

- 12 Sicut autem ex his nullitas Electionis ex capite huius restrictionis saluari non potest virtute facultatum Generalis ita ne quidem colorari potest ex acceptatione Electorum: Nam si ante ipsam Electionem P. Sandoual, cum alijs decem, & octo vocalibus contra imminentem Electionem sub præuisis Nullitatibus protestatus fuerat, eandemque protestationem vna cum alijs die post secutam eandem electionem repetijt, hoc protectio sufficit vt nulla penitus allegari queat concors Vocalium acceptatio, cum imò præferat talis protestatio, quod Protestantium nullus adfuit consensus, vt probant *Mascard. de Probat. concl. 1054. num. 11. lib. 2. Sperell. decis. 75. num. 52. & seq. Rot. decis. 863. num. 5. coram Seraphin. & decis. 163. num. 50. coram Cerro*. Satisque est, quod huiusmodi protestatio facta fuerit penès acta Notarij publici; prout facta legitur *primo nostro Summario num. 15. & 16.* ad hoc vt attendenda sit pro huiusmodi effectu manifestandi animi, & dissensus protestantium, vt docent *Abbas in cap. 1. num. 6. de ijs qui di metusue caus. Bart. in leg. de Pupillo §. Si quis ipsi Prætori num. 22. ff. de Oper. non nunciat. Rot. decis. 138. num. 21. coram Cerro, & decis. 54. num. 5. part. 18. recen.*
- 13 Nec quidquam operatur, quod in ipsa electione alter ex Vocalibus suffragatus sit in Personam non nominatam. Quoniam id potius ostendit contrarium animum acquiescendi eidem Nominationi.

nationi, & Restrictioni, & redeundi ad eam libertatem, quæ
 ipsis de iure competeat, & iuxta quam poterant non obstante
 coarctatione a iure improbata dignum quemcumque etiam non
 nominatum eligere, vt cum alijs probant *Donat. in Prax. Regu-
 lar. tom. 2. tract. 1. quæst. 10. num. 15. D. Pitonius discept. 210.
 num. 22.*, & præceteris *Passarin. citat. cap. 2. num. 3.* = ibi =
*Idè factu quacumque huiusmodi limitatione, si Electores eligant
 alium dignum extrà numerum Propositorum electio est confirmanda
 Si vero eligant vnum ex numero proposito licet electio non sit ipso
 iure nulla, quia non est contra substantiam Electionis; sed in-
 stantia tamen eorum, qui elegerunt cassari debet.*

- 14 Conuicti ex his Domini exaduerso scribentes, recurrerant ad
 extendendam huic actui auctoritatem Apostolicam, virtute
 Breuis Sanctissimi *relat. in contrario Summario num. 1.* æditi in
 confirmationem Deputationis factæ in Præsidentem Capituli de
 dignissima Persona Reuerendissimi Archiepiscopi Hispalensis
 cum autem idem Breue sonet in simplicem dictæ deputationis
 Præsidentis confirmationem cum facultatibus illi datis in eius
 Epistolis à P. Generali, inseruit profecto ad confirmationem, &
 approbationem earum facultatum, quæ à P. Generali iuxta Or-
 dinis Constitutiones, & Sac. Canones concedi, & transferri in
 eundem Reuerendissimum Præsidentem potuerunt; Nihil tam-
 en de nouo tribuit, nulloque modo inseruit ad ampliandas, &
 extendendas contra Sac. Canones, & Constitutiones Ordinis fa-
 cultates, quas P. Generalis, vt vidimus non obtinebat, neque
 poterat idcirco transferre; ita *Canonista in cap. 1. de confirm.
 diil. vel inutil. Pignastell. consalt. 71. num. 2. & 3. tom. 5. Rot.
 decis. unica num. 2. de confirm. coram Cassador. decis. 702. num. 6.
 part. 1. diuers. decis. 267. num. 1. coram Ludouis, ibique Adden.
 num. 10., decis. 229. num. 15. par. 19. recent., & pleniùs decis.
 154. num. 24. cum seqq. coram clar. mem. Card. Caprara.*
 & pleniùs demonstrauius in nostra prætexta *Resp. S. Sicque
 cum sequen.*, in qua satisfecimus etiam circumstantiæ exaduerso
 propositi confirmationis, quam non auditis oppositoribus ob-
 tinuit Aduersarius à Rmo Generali.

- 15 Ad aliam transitum facimus nullitatem æquè claram Augumenti
 vocalium, admittendo [ad suffragium ferendum illos, qui tali
 iure non poterant, & excludendo illos qui hoc ius omninò
 obtinebant. Huc pertinet exclusio Vicarii Prioris | Vrsonen. qui
 exclusus fuit solo prætextu, quod electus fuisset intra octo men-
 ses a die emissæ renuntiationis per Priorem eiusdem Conuentus,
 iuxta *Text. Constitutionū, lib. 2. part. 2. cap. 2. n. 11. exaduerso allegat.
 in præf. Restr. §. 33. sed adhuc eius exclusio fuit iniusta, quia*
 Consi-

Constitutiones loc. citat. loquuntur de Renunciatioibus voluntariis, quæ fiunt à Prioribus pro aliis subrogandis; Renunciatio autem in præfenti secuta fuit ex Causa omnimodè necessaria, quæ legitur *præterito nostro Summar. addit. num. 2.* Et rursus, tam dicta Renunciatio, quam electio Vicarii Prioris in Personam P. Ferdinandi de Mugnos. admissa fuit à Reuerendissimo tunc Vicario Prouinciali, qui potiebatur specialibus facultatibus sibi super hoc à Reuerendissimo Generali subdelegatis. *d. Summar. num. 3. v.* ita ut cum legitimè Vicariatum assumpisset, locum quoque, & votum in Capitulo obtinere debuisset, iuxta alium *Textum Constitutionum part. 4. cap. 20. num. 6. relat. in 1. nostro Restr. S. Præferim.* Huius autem exclusio cum præcisè super hoc protestatus fuerit, *vt. in præfenti Summar. num. 2.* nullitatem irreparabilem importat electionis.

26 Sic se habet etiam exclusio P. Diaz de Fexada Rectoris Collegii S. Alberti; Nam exclusus fuit prætextu illi inflicte excommunicationis per assertum Iudicem delegatum, de cuius tamen delegatione non constat, & nisi exhibeatur Iudici ipsi non creditur quia delegationem ipsam debet exhibere, vt inquit *Leon. de præparat. Iudic. part. 2. cap. 25. per tot. Rot. decis. 235. num. 4. part. 2. reuoc. decis. 309. num. 2. coram Caprara ibi. — Cum huiusmodi assertio Iudicis non iustificetur ex actis nullam facit probationem, & dec. J. 8. ad arnat. Card. de Luc. de Iurisdict.* Maximè quando iandiu causa agitur, vt si adfuisset ista delegatio, exhiberi potuisset; Et quod plus est de illa dubitari plurimum valet, quia ipsemet Iudicis attestatio, de qua *in contr. Summar. num. 14.* relationem habet ad delegationem sibi factam à Reuerendissimo Nuncio longè antè quàm contigisset casus ipsius P. Diaz in Priorem: Undè vix credi potest, quod adfuerit ista præuentiuâ delegatio facta per Reuerendissimum Nuncium, vt dictum fuit in *nostris Respons.* S. *At mirum cum seq.*

17 Sufficit verò ad iniusticiam eius exclusionis, ea ponderatio, quod reiectus fuit absque eo quod præcesserit eius citatio, & assignatio defensionum cum causæ priuationis communicatione, Nam aliter, quam his omnibus seruatis, ad illius exclusionem decerniri non poterat: ita præter alios adduct. in puncto tradit laudati P. Lezana tom. 1. cap. 15. de oblig. Regul. in Elect. num. 34. ibi. — *Præsidentes Electionibus Regularium debent iuxta instituta suarum Religionum procedere; non possunt autem priuare Religiosos Capitulares voce actiua, vel passiva sine eo, quod prius citentur ipsisque detur copia eorum, quæ contra ipsos sunt fulminata, vt possint se defendere; Quia nemo potest condemnari inauditus, & defensiones sunt de Iure naturali &c. quod adeò verum est, vt etiam si dicatur in commissionibus Præsidentum, vt possint priuare Religiosos Capitulares voce acti-*

a. Fius. & passiva, non possint id facere, nisi modo prædicto, quia tales commissiones semper debent intelligi, seruato iuris ordine,

- 18 *Æquè certum est Augmentum Vocalium non admittendorum; Nam respectu eorum quatuor, qui erant excommunicati, & carcerati in Collegio S. Alberti pendet Iustitia eorum admissionis ab asertis facultatibus d. Iudicis delegati, qui aserit, illos absoluisse, sed non docet de sua delegatione quæ vel de ea opponentibus aliis Vocalibus, & præsertim ipso Collegii Rectore, qui voluit illos carcerare, tanquam non legitime absolutos, vel etiam omnino ad legitimum actum eorum admissionis, erat in ipso Capitulo exhibenda, & tamen constat ex actis exhibitis in contrario Summario quod exhibita non fuit, & istorum admissio in his terminis similiter importat nullitatem, vt præcæteris tradit alter Carmelita dyscalceatus à Spiritu Sancto in Diroflor. Regular. tract. 5. disput. 2. sect. 1. num. 26.*
- 19 *Fuit pariter iniusta admissio ad suffragium ferendum sex Definitorum; Iphis enim obstabat specialis Constitutio san. mem. Urbani VIII. in Bullar. Carmelit. part. 2. constit. 44., in qua ob disputationem exortam, an tales Definidores habere possent vocem in nouo Capitulo Prouinciali, negatiuè definitum fuit, etiam abrogando concessionem P. Generalis; & horum admissionis iniustitia probè noscitur ex aduerso, dum nihil pro illa sustinenda allegatum fuit.*
- 20 *Succedit admissio ad suffragium ferendum P. Iosephi Obiedo, cui collatus fuit titulus Magisterij per saltum, & sine ascensione per gradus præscriptos a Constitutionibus, quod fieri non potuisse quacumque auctoritate Superioris Ordinis definiuit hæc ipsa Særa Congregatio 18. Martij 1700., iuxta resolutionem impress. in dicto Bullario Carmelit. part. 2. inter Constitut., & Decret. san. mem. Innoc. XII. 17. fol. 679, quæ per extensum datur in præsentis Summario num. 3.*
- 21 *Addi possent admissiones aliorum, nempe Prioris Conuentus Giezez, & P. Prioris Conuentus de Trigueros, de quibus in præterito nostro Restrictu. Itaùt numeratis Vocalibus, qui vel fuerunt admissi, & admitti non poterant, & aliorum, qui fuerunt exclusi, ac rursus aliorum quoque, qui contra ita tentatam electionem, sunt protestati, triginta duo sint Vocales, de quorum suffragio ratio habenda non sit, quando de cætero, stante protestatione rationabiliter facta, spretus vnus, vel alterius dissensus sufficeret, Barbos. Nos. decis. libr. 2. vol. 47. num. 186., Castellin. de Elect. cap. 16. num. primo, & sequen., Passarin. eodem tract. cap. 32. n. 33 & 35., Rot. in Colonien. Canonatus tertie gratiæ 8. Iunij 1714. S. Fuis coram bon. mem. Lancesa.*

- 22 Brevitati autem consulentes, cæteras quoque omittimus nullitates, quias in præteritis comprobauimus, vel ratione *Subornationis Vocalium*, vel ratione *metus*, non ab ipso Præsidente, de quo tale quid nusquam suspicari ausi sumus, sed à Fautoribus Aduersarij, vsurpato nomine eiusdem Præsidentis, vt præcæteris probat attestatio P. Pestagna, de qua vtitur *contrarius Restrictus* S. 12., subdens post verba ibi relata, ita = *quello che hò potuto cauare, è il fare la volontà in tutto del Signor Arcivescouo, perche è cosa certa, che per bene, e per male così s'hà da fare = nostro præterito Summario sub num. 16.;* Iunctis tot alijs attestationibus cum releuantibus circumstantijs, & subornationis Vocalium, & incussionis dicti metus, quæ, quidquid sit si singulariter ponderentur, tamen si simul iunctæ, prout in Iudicio fieri debet, examinentur, concludunt pro eadem subornatione, & metu, pro quo sufficit, vt inducatur violenta suspicio, ad nullitatem ita factæ electionis inde inferendam, sicut in specie concludit *Lezan. tom. 4. citat. consult. 10 num. 37. & sequen.* ibi = *violentam autem se vehementem suspicionem arētare Iudicem ad credendum delictum, ita vt tergiversationibus non excusetur tenent &c. præcipue in tractatibus secretis, qualis est electio.*
- 23 Ad ea, quæ dicebantur circa probationem deductam ex documentis à nobis exhibitis, nempè declarationibus *Iuratis* ipsorummet Vocalium, satisfecimus in *Responsione ad contr. Memor. addit.*; Prout in *Responsione ad Restrictum* S. *Similiter, & sequen.*, plenè respondimus ad assertam Vocalium, & Conuentuum acceptationem, docendo, quod in circumstantijs secutæ huius controuersæ Electionis cum præcedentibus, & subsequētib; protestationibus, actus subindè facti nullam important acceptationem, neque acquiescentiam, ex auctoritate signantèr *P. Lezana tom. 4. dicto consult. 10. num. 50. cum seqq.*
- 24 Quemadmodum denique ex his in aperto positam credimus nullitatem, ita nobis suademus ne quidem verbum fieri posse de sanatione; Tùm quia nullitates prædictæ sunt nimium graues, nec est aperienda via, vt Sacri Canones, & Constitutiones conculcentur spe talis sanationis, quam iam semel idem P. Didacus Aduersarij obtinuit; Maximè quando constat de eius ambitu, attentè signantèr Epistola, de qua præterito *Summario Additionali num. primo*, qui quancumque excludit possibilem eius Electionis confirmationem, vt in specie tradit *Lezan. citat. consult. 10. num. 34. & sequen.*, ibi = *si autem tales Electi ambitiosi fuerunt, utique indigni reputantur, Indignus autem nedum confirmari, sed potius (vt per hyperbolem dixit Sigism. de Bonon. supra num. 61.) decapitari meretur Gloss. &c. Ambitiosus denique etiam si aliàs esset Sanctus* (pro-

(prout de istis PP. Religiosis existimari debet) ex ambitione reddi-
tur indignus = Tum etiam quia iuxta ea , quæ habentur in decla-
rationibus , de quibus in dicto præterito Summario Additionali
num. 4. 5. 7. & sequen. peccatum fuit sub spe obtinendæ eiusdem
sanationis, vnde tantò minùs est admittenda, vt in præterito nostro
Restrictu §. Nec est tum sequen. , ad quem &c.

Quare &c.

I. Andreas Scaramutius Aduoc.
Matthias Moriconus.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

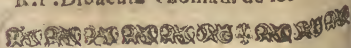
Sac. Congreg. Episcop. & Regularium
Emo, & Rmo D. Card.

S. C A R L O S G O N Z A L E
P O N T E .

Ordinis Carmelitarum Prouinciæ
Bebica .

P R O
RR. PP. Vocalibus eiusdem Prouinciæ .

C O N T R A
R. P. Didacum Thomam de los Rios .

Nonæ Responso Facti, & Iuris ex
gratia viden.

 Typis Zinghi, & Monaldi 1726.